

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 42/2021
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Вишња Богићевић и Зоран Богићевић, адвокати из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији су пуномоћници Весна Величковић и Драган Величковић, адвокати из ..., ради исељења, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Великој Плани, Судске јединице у Смедеревској Паланци и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Смедереву.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судске јединице у Смедеревској Паланци П 1932/17 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражено да се тужени са свим лицима и стварима својих породичних домаћинстава иселе из куће тужиле, постојеће на кп.бр. .. уписане у лн.бр. .. КО ..., у улици ... у ..., те да исту предају тужиле у државину у целости. Другим ставом изреке обавезана је тужиле да туженима накнади трошкове спора у износу од 234.825,00 динара. Апелационом суду у Београду су достављени списи предмета Основног суда у Великој Плани, Судске јединице у Смедеревској Паланци П 1932/17 према правној поуци у наведеној пресуди, ради одлучивања о жалби тужиле на пресуду.

Апелациони суд у Београду се, решењем Гж. бр. 5988/19 од 16.12.2020. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиле изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 1932/17 од 21.03.2019. године и предмет је уступљен Вишем суду у Смедереву као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Смедереву није прихватио стварну надлежност већ је уз допис Гж 10/21 од 20.01.2021. године списе предмета доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао да је у конкретној ситуацији предмет тужбеног захтева исељење и предаја у државину, те да овај спор није спор мале вредности јер се ради о спору о

непокретности, па је за одлучивање по жалби на наведену пресуду надлежан Апелациони суд у Београду.

Врховни касациони суд је, одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за одлучивање у другом степену о изјављеној жалби тужиле стварно надлежан Виши суд у Смедереву.

Тужба је поднета дана 29.08.2020. године и наведена је вредност предмета спора у износу од 10.000,00 динара. Упозорењем о плаћању судске таксе, позвана је тужиле да у року од 8 дана од дана пријема упозорења плати таксу на тужбу у износу од 1.900,00 динара, што одговара вредности предмета спора у износу од 10.000,00 динара, сходно Тарифном броју 1. став 1. тачка 1. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94 са изменама и допунама).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да спорови мале вредности, у смислу одредбе те главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом става 4. овог члана прописано је да се, као спорови мале вредности, сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Одредбом члана 469. ЗПП прописано је да се не сматрају споровима мале вредности у смислу одредаба ове главе, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Према томе, како се у конкретној ситуацији не ради о спору о непокретности или сметању државине, с обзиром на то да је предмет тужбеног захтева исељење и предаја у државину куће која се налази на кат. парц. .. уписане у лн. бр. .. КО ..., у улици ... бр. .. у ..., као и да је у тужби наведена вредност предмета спора у износу од 10.000,00 динара на који износ је и утврђена висина судске таксе, то се ради о спору мале вредности, имајући у виду да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како виши суд у другом степену одлучује о жалбама на пресуду у споровима мале вредности, то је за одлучивање о изјављеној жалби тужиоца стварно надлежан Виши суд у Смедереву, на основу одредаба члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 4. став 1. тачка 19. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босилковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић